

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor. — fl.
Fél évre	4 kor. — fl.
Negyed évre	2 kor. — fl.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendő.

Megjelenik
minden Kedden.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fl. Ezen kívül minden hirdetésnél 60 fl. bélyegdíj fizetendő. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyzsége szerint.

Egyletünk ügyállása.

(folytatás).

Az előadottakból nyilvánvaló tehát, hogy egyletünk anyagi jövője fölött sem szükséges aggodalmaskodnunk, és pedig annál kevésbé, mert a sok között még egy jövedelmi forrásról teljesen megfeledeztünk, melynek állandó buzogásában pedig nem szabad kételkednünk. Ott vannak ugyanis az egyes vármegyék erdei alapjai, valamint az országos erdei alap, kivált pedig ez az utóbbi, melyet tudvalevőleg az erdőkárosítók által fizetett birságpénzek növelnek nagygyá, már pedig ezek körül legjobban az erdészeti altiszti személyzet buzgólkodik s így nemcsak méltányos, de talán jogos is, hogy ennek javát az is elősegíteni iparkodjék.

Az anyaginál talán még nehezebben oldható meg az egyesület igazgatásának a kérdése, mert a tagok nagy szétszórtsága mellett nagyon nehéz alkalmas és teljesen kifogástalan központot találni. Vannak ugyan egyes nagyobb provinciális városaink, melyekben az erdészeti altiszti személyzet erősen s annyira képviselve van, hogy kebeléből az igazgatást vezetőik minden nagyobb nehézség nélkül kikerülhetnének, mégis a kérdés illetén megoldását el kell vetnünk, ha egyébert nem, már csak azért is, mert ez könnyen vérsengésre vezethetne s elvethetné az egyenletlenség csiráját, mit pedig minden kitelhető módon kerülnünk kell, no meg azért is, mert a központot lehetőleg olyan helyre kell helyeznünk, mely az ország minden

tájáról megközelíthető, ez pedig vasutaink zónarendszere mellett csak az ország székesfővárosa, Budapest lehet. Itt, az ország szívében kell összefutni azoknak a szálaknak, melyek egymástól távoleső sziveinket összefűzik s szétforgácsolt tetterönket közös munkálkodásra összekapcsolják.

Szükséges még Budapestet azért is központtá tennünk, mert itt székel hazai erdészetünk legelső és legfőbb felügyelője, az országos főerdőmester ur, kit már országos gyűlésünk alkalmával felkértünk arra, hogy alakítandó egyesületünk védnökségét magára vállalni s ez által annak nem csak megalakításához, hanem megizmosodásához és felvirágzásához is hathatós támogatását nyújtani kegyeskedjék, mit Ő méltósága — belátva küzdelmünk nemes céljait és eszközeit, — elvállalni ígérkezett. Természetes is, hogy annak kell kiterjesztenie védő szárnyait egyesületünk fölött, ki nem csak állásából, de ama szeretetből és odaadásból is, melylyel az erdészeten és annak munkásain csüng, leginkább képes megérteni ez utóbbiak bajait, szükségait s legjobban hivatott azoknak orvoslására. Az Ő neve és egyénisége lesz majdan hivatva dicsfényt árasztani a mi szerény egyesületünkre.

Az igazgatás góczpontja tehát Budapest leendő s az ott lakók köréből kell majd megválasztani az elnököt, jegyzőt és pénztárnokot, míg a központi választmány könnyen kikerül a főváros közvetlen közelében lakó kartársakból, kik minden nagyobb fizikai és anyagi megterhelés nélkül jelenhetnek meg az évenként

néhányszor megtartandó választmányi gyűléseken. Az annyira szétszórt tagokból összeforrasztott egyesületet azonban bajos lenne ennek az egyetlen központnak megfelelően igazgatni s részére az akadálytalan munkálkodás sikerét biztosítani, s így szükséges leendő külső, kerületi igazgatásról is gondoskodni, mely körülmény fiók alakítására fogja az egyesületet készíteni.

Az ilyen fiókok számát előre megállapítani nehéz s majd csak akkor lesz lehetséges, ha tájékozva leszünk arról, hogy mely vidék miképpen van a tagok számával képviselve, mert csak ekkor lehet majd a külső központok székhelyét meghatározni.

Az ilyen vidéki központok elnökei egyuttal alelnöki tisztséget viselnének az egyesület kebelében s ők lennének első sorban hivatva a kerületeikben lakó tagokat az ezek által megtartandó gyűlések utasításaihoz képest a közgyűléseken képviselni, mely körülmény azonban nem zárna ki azt, hogy egyes kerületek több tagot is kiküldjenek, vagy hogy a közgyűlésen bármely tag személyesen megjelenssen és ott tagsági jogait gyakorolja.

Az országnak kerületekbe való beosztása a tagsági díjak beszedését is nagy mértékben megkönnyítené az egyesületi központnak, mert azok ott befizettetvén, egy összegben lehetné-

nek havonként a központi pénztárba beszállíthatók. Miután pedig a pénztárkezelés mindig felette csiklandós kérdés, itt is felmerülend majd szüksége annak, hogy az ilyen külső központokban székelő erdőhatóságok főnökei a felügyelet gyakorlására felkéressenek.

Az egyesület vagyonának biztonságba helyezése a legfontosabb kérdés, mert a szegények szájtól elvont filléreiből nagy fáradsággal összegyűlendő tőkének szentnek és érintetlennek kell lennie, mint a milyen szent az a czél, a melynek szolgálatára leendő hivatva. Arra, hogy ez a vagyon szentségtelen kezeken el ne kallódjék, vagy a pénzpiacz bármiféle hullámszállásai veszedelmének kitéve ne legyen, tehát teljes biztonságban maradjon, minden viszonyok és körülmények közt, első sorban kellend ügyelnünk, miért is óhajtott lenni, hogy együletünk vagyonának kezelését maga az állam vállalná magára; miután azonban ez magán vagyonok őrzésére nem, hanem legfőlleg csak az az azok fölött való felügyelet gyakorlására hivatott, nem valószínű, hogy nálunk az általános szabálytól eltérés történjék; szükséges lesz tehát ebben az irányban másféleképp gondoskodni.

Itt tekintetünk első sorban az Országos Erdészeti Egyesület felé fordul, melynek többi nemes czéljai és feladatai közé tartozik az

TÁRCZA.

Végórák.

A hegyek mögül feltűnik a nap. Aranyos sugarai szétfutnak a nagy mindenségben, bevilágítva minden zeget-zugot, a hová csak eljuthatnak. A hegyláncz aljában, az erdő szélén ott van egy kisszerű, csinos hajlék; milyen jó volna annak kristálytisztá ablakain is belopódnai az éltető verőfénynek! Hej! de nem engedik a szorgosan elzárt ablaktáblák. Bent a kis hajlékban nem kedvelik most az éltető verőfényt, bántja az a nagybeteg családfő kialvófélben levő szemevilágát.

A szolgáló lehorgasztott fejjel jár-kelel az udvaron, némán, komoran; majd előveszi a sajtárt s meg-
fejti a tehenet. Ezt sem teszi úgy, mint máskor, hogy

danájától zajos lesz hegy és völgy. Máskor pajzánul kacsintgató szeméibe most akaratlanul is könyök lopóznak, érzékeny szíve elfacsarodik s önkénytelenül is kitör ajkain a sóhaj: „szegény jó öreg gazdám!”

A Gyuri szolgáló szántani készül; itt az ideje az őszi elvetésének. Kissé megkéstek a mezei munkával. Nem csoda! A házigazda tavasz óta nyomja már az ágyat. Sorvadó tüdejéből kinosan tör elő a száraz köhögés. A hajdan hatalmas férfi összeroskadt a nagy teher alatt, melyet az élet vállaira rakott. Nehéz szolgálat jutott neki osztályrészül: egy nagy kiterjedésű, hegyes, sziklás védkerület őrzése, gondozása s ő ezt olyan lelkiismeretesen tette! A tavaszi munkákat, a téli favágatást mindig személyesen vezette s nem volt az a napja az évnek, a mely ne látta volna őt künn a gondjaira bizott területen. Ilyen kirándulása alkalmával hűtötte meg magát s a belsejét lassan sorvasztó nyavalya végre is ágyhoz lánczolta a szabad természet gyermekét. Hiába való minden erőlködés, a betegség erőt vett a folyton gyengülő szervezeten.

erdészeti altiszti személyzet érdekeinek lehető előmozdítása is, és a mely egyesületnek élén olyan férfiak állanak, kiknek irányunkban való jóindulata minden kétségen felül áll.

Abban a nem várt esetben pedig, ha ennek megnyerése körül kifejtendő fáradozásunk hajótörést szenvedne és csak is ekkor fogunk fordulni a magyar földhitelintézethez, mely a jövedelem bizonyos elenyészőleg csekély százalékának ellenében kétségtelenül magára fogja vállalni egyesületünk vagyonának kezelését és megfelelő gyümölcsöztetését s melynél mint olyannál, hol a befektetések jelzálogilag vannak biztosítva, semmiféle veszedelemtől tartani nem lehet.

A cikksorozatunkban elősoroltakat a ki figyelemmel mérlegeli, kénytelen lesz elismerni azt, hogy az általunk tervbe vett egyesületnek meg van a létjogosultsága, fenntartásához nem hiányoznak a szükséges tényezők s maga a kezelése sem lesz olyan nehéz, hogy létét kockáztatná, vagy pedig bárkinek anyagi és egyéb érdekeit sértené.

Alapszabályaink jóváhagyásában már csak azért sem szabad kételkednünk, mert hiszen ugyanaz a belügyminiszterium, mely erre hivatva van, mintegy négy évvel ezelőtt jóváhagyta az „állami alkalmazottak“ hasonló irányu egyesületének alapszabályait, már pedig ezeknél

az egyesületük megalakítása nem képezett életkérdést, mert hiszen tagjai valamennyien már szolgálatukból kifolyólag is nyugdíjjogosultak s így az ő és családjaik jövője úgy — ahogy biztosítva van.

Ezek után pedig türelemmel várjuk a magas miniszterium döntését, mely immár nem késhet soká, mert ott is tudják azt, hogy az ilyen életbevágó dolognál minden perc drága.

Vége

Magánuradalmiak baja.

Lapunk egyik minapi számában megemlékezés történt arról, hogy ujabbán a földművelésügyi m. kir. miniszter törvényjavaslatot terjesztett a törvényhozás elé, mely hivatva van a magánuradalmak gazdatisztjeinek szolgálati viszonyait szabályozni. Ebben a cikkben szóba került egyebek közt az is, hogy óhajtanó lenne a magánuradalmi erdészeti és vadászati altisztek szolgálati viszonyait is rendezni, mert ezen a téren is tarthatatlan a mostani állapot. Legyen szabad ennek megvilágításul egy példával szolgálnom mások okulására, no meg azért is, hogy ha gyakrabban fogjuk pengetni ezeket a hurokat, talán majd az irányadó körök is belátják, hogy ezen a téren is ütött már a cselekvés órája. Az eset, melynek egyik tényezője voltam, a következő:

Vidékünkön egy püspöki uradalomban egy erdő-őri állás jött üresedésbe s az uradalom intézősége előbb levélben, majd táviratilag engem szólított fel,

Pedig még java korabeli férfi; kényelmesebb, nyugalmasabb foglalkozás mellett vajmi hosszúra nyulhatott volna életének fonala!

A kicsiny, de csinnal berendezett, tiszta szobában a künn ragyogó napsugár daczára a lámpa halvány fénye dereng. A betegágyon csendesén pihen a nagybeteg, emberfeletti erővel leküzdve minden sóhajást, minden köhintést, nehogy megzavarja az övéi pihenését, kik arra az ágyánál való hosszas virrasztásokkal oly nagyon rászolgáltak; kivált az a gyöngé asszony, ki most is egész hajnalig ott ült beteg férje ágyánál, mig végre győzött a természet s lezárta nehezedő szempilláit. Az olyan sorvasztó betegségnek különben is az a sajátsága, hogy éjjel a leggyötrőbb s hajnalra kelve alább hagynak kinjai.

A szoba egyik sarkában nagy ágyon öt apró gyermek aluszsa a korukkal járó nyugodt, gondtalan álmot. Négy közülök még abban a korban van, melyben nem ismeri még az élet terhét, baját, hanem csak a boldog gondtalanságot; nem ismeri a veszélyt, a bajt,

mert hiszen védi ezek ellen a gondos szülő keze. Nem tudják még ezek, hogy veszély lebeg ártatlan fejcskéik fölött, csak a legnagyobb, a már 10 éves leányka van ennek tudatában. A beteg ápolásában ez osztozik édesanyjával.

Most is ő ébred fel elsőnek s kidörzsölve az álmot a sok sirástól dagadt szempilláiból, siet a beteghez, ki csöndesen, mozdulatlanul s csukott szemekkel pihen. Olyan, mint ha halott lenne. A kis leányka megijed s görcsös zokogásban tör ki:

— Atyám, kedves jó atyám! ne halj meg, ne hagyj minket árván!

A beteg, ki most sem aludt, hanem csak azért feküdt olyan csendesén, hogy családja pihenhessen, odafordul a leánykához, magához vonja könnyázta arcocskáját, megczirógatja szőke fürtjeit s vigasztaló szavakat susog fülébe.

Közben a legkisebb fiu is fölébred, csöndesen lecsuszik ágyáról s oda sompolyog nénye mellé, elkapja a beteg kezét s szeretettől lángoló csókokkal borítja.

hogy a kérdéses állást foglaljam el; miután azonban nekem magamnak nem volt kedvem arra reflektálni, megköszönve a tisztikarnak személyembe vetett bizalmát, helyettem egy fivéremet ajánlottam. A tisztikar ismerve egyeneslelkiségemet s tudva azt, hogy neki méltatlan embert ajánlani nem fogok, nyomban kinevezte fivéremet II. osztályu erdőőrre oly kikötéssel, hogy állását folyó évi április hó 1-én, lesz köteles elfoglalni s éppen itt történt az a baj, mely eme soraim megírására ösztönzött.

Fivérem ugyanis egy magán uradalomnál van szolgálatban s midőn itt beadta lemondását, urasága megtagadta a szolgálatból való elbocsátását s ezt csak akkorára helyezte kilátásba, ha maga helyett más alkalmas egyént állít be a szolgálatába.

Az idő rövid volt már s így nem tehattunk egyebet, minthogy a püspöki uradalmat megkértük a szolgálatba lépés napjának elhalasztására, mit az jóindulatának jeléül meg is tett s újabb határidőül május hó elsejét tűzte ki.

Időközben kaptunk is alkalmas embert fivérem helyébe, ekkorra azonban urasága különféle más kifogásokkal állt elő s annyira huzta-halasztotta a dolgot, hogy fivérem a második határidőre sem mehetett új állására; miután pedig ezt már okvetlenül be kellett töltenl, a püspöki uradalom is mit tehetett volna mást, mint hogy egy más jelentkezőt nevezett ki erdőőrre.

Ilyen módon fivérem elesett egy évente mintegy 300 koronával jobban díjazott állástól, mely a mellett még kevésbé is terhes, mint az eddigi állomása, jövője tehát beláthatatlan időre meg van rontva, mert kérdés, hogy mikor fog megint hasonló jó alkalom kínálkozni sorsának megjavítására.

Ebben az ügyben magam mentem el a kir. járás-

birósághoz, melynek vezetője volt is olyan kegyes felhányni egész csomó törvénykönyvet, de hiába keregett és kutatott, olyan törvényre, mely reánk erdészeti altisztekre lenne vonatkoztatható, nem birt találni, a járási szolgabírói hivatal pedig lakhelyemtől nagyon távol fekszik s így nem tehettem meg, hogy oda is elmentem volna tanácsot vagy jogorvoslást kérni.

A cselédek jogait megvédelmezi a cselédtörvény, a mezei munkások javára is hasznos törvényt alkottak törvényhozóink, csak az erdészeti és vadászati altisztek vannak még a magán uradalmaknál szolgálatadók teljes önkényének kiszolgáltatva.

Jól tudom én azt, hogy ez soká így nem maradhat s nem is fog maradni, mert a magas kormányinak mindenre kiterjedő figyelmét ez a viszás helyzet nem kerülheti el, addig is azonban szükséges, hogy hasonló eseteket mi magunk szellőztessünk, okulására azoknak, a kik magán uradalmaknál szolgálatban vannak, vagy azoknál szolgálatot vállalni szándékoznak.

Az ilyeneknek jogaik megvédésére nincs más mód, mint hogy szolgálatba lépésük alkalmával úgy köteleességeiket, valamint jogaikat formális szerződésbe foglalják, melyet azután egyik félnek se lehessen kijátszania s mely úgy a szolgálatot, mint a szolgálat teljesítőt minden irányban és minden eshetőségre nézve biztosít. Az ilyen szerződés kiállításánál azonban felette óvatosnak kell lenni, mert például az olyan kikötés, hogy az alkalmazott szolgálatát elhagyhatja abban az esetben, ha a maga helyébe más alkalmas egyént állít, csak így könnyedén papírra vetve nagyon kétséges értékű, mert ha az uraság alkalmazottját nem akarja elbocsátani, állíthat az első száz másikat, mindegyikben fog találni kivetni valót s a szolgálat

A beteg szíve elszorul, éles fájdalom járja át. Neki, a vigasztalannak kell most ezeket vigasztalnia. Istenem! de nehéz földadat!

— Ne sirjatok, kedves kicsikéim, nem halok én meg, nem is hagylak el titeket, csak elmegyek kissé pihenni oda, hol örökké süt a nap, mindig zöld a lomb, virágos a mező. Oda megyek, hol azok a fényes csillagok ragyognak, melyeket esténként úgy szerettem nézni. Nem is maradok ott örökké. El-ellátogatok hozzátok, mikor csöndesen fogtok aludni s megczírogatom kedves arcocskáitokat. Meghallgatom imádságokat s megtudom abból, hogy mit kértek a jó Istenkétől. Én fogom majd neki elmondani, hogy mire van szükségetek. Megkérem majd, hogy küldje el angyalkáit azokhoz a jószívű emberekhez, kik szeretik a jó gyermekeket, azok majd gondoskodnak rólatok; vigasztalnak, ha szomorúak lesztek, letörlik könyeiteket ha sirtok, felruháznak, hogy meztelenek ne legyetek s kenyeret adnak, ha éheztek. Azon se aggódjatok, hogy árvák lesztek. Atyátok lesz a jószágos, minden-

ható Isten, ki szerető atyja az összes embereknek; itt a földön meg helyettem is gondot visel rátok jó anyátok a kit ezentúl kétszeresen szeressetek. Azután itt van a jó erdész bácsi, meg az az aranygalléros ur a városból, a kik neked Pista annyi czukorkát hordanak és térdeiken lovagoltatnak. És van még egy jó bácsitok, ott a messze aranyos Erdélyben, olyan nagy szakállal, a milyen a Mikulásnak van, a ki a jó gyermekeknek ajándékokat hord. Ez is azon fáradozik, hogy akkor is, mikor árvaságra juttok, ne legyetek árvák. Ti csak mindig jók legyetek s imádkozzatok kedves atyátokért és nem lesztek elhagyatva.

A vigasztaló szavak megteszik hatásukat; a két ártatlan lélek mosolyogva ül ki a könyáztatta arcocskáira, a vigasztaló szemei pedig könybe lábadnak.

Istenem! de nehéz is a haldoklás annak, ki apró árvákat kénytelen hátrahagyni!

* *

alól való felmentést ilyen módon akár évek során át halogathatja.

Az alkalmasság kimondásánál szerény véleményem szerint mindig oda kellene tenni, hogy az uradalom bárkit is köteles elfogadni, ha az erdőtörvényben körvonalazott minősítéssel rendelkezik, ezen kívül pedig magaviselete ellen kifogás nem emelhető.

Ilyen előleges kikötés mellett azután senki sem lesz kitéve olyan kellemetlenségnek és nagy anyagi veszteségnek, mint a milyenből alkalma volt az én fivéremnek is a jövőre nézve okulni s kinek itt leírt példáját olvasva, mindazok a kartársak okulhatnak, kik most vele hasonló sorsban vannak s éppen az utóbbi cél lebegett szemeim előtt, midőn ezt a tisztán magánügynek látszó esetet közlésem.

PAPP JÁNOS hatósági erdőőr.

Névjegyzéke

azoknak az erdészeti és vadászati alkalmazottaknak, kik az országos erdészeti és vadászati altisztai nyugdíj és segélyegyesületbe leendő belépésüket bejelentették.

Sor-sz.	Név	Lakhely	Megye
213.	Guth János . . .	Diósgyőr	Borsod
214.	Krepelka Agoston .	Furksora	Hunyad
215.	Weydauer Antal .	Szilás	Temes
216.	Binder Béla . . .	Feketepatak	Gömör
217.	Zelch Péter . . .	Segesvár	N.-Küküllő
218.	Thalmann Mihály .	Szász-Szt-László	"
219.	Schuster János . .	Válhid	"
220.	Zikeli Frigyes . .	Apold	"
221.	Henning György .	Szász-Dálya	"
222.	Bertleff János . .	Szász-Kézd	"
223.	Gärtner János . .	Almakerék	"
224.	Schnell György .	Szász-Keresztur	"

225.	László István . .	Felmér	N.-Küküllő
226.	Boér János . . .	N.Sink	"
227.	Melczér Mihály . .	"	"
228.	Frincz György . .	"	"
229.	Luts György . . .	Mártonhegy	"
230.	Csiszér János . .	Kis-Sink	"
231.	Papp János . . .	Balaton-Füred	Zala
232.	Szvorényi Pál . .	Ujvidék	Bács B.
233.	Pék István . . .	Rajka	Moson
234.	Hunka József . .	Ó-Gyalla	Komárom
235.	Gáspár Czirill . .	Revisnye	Árva
236.	Matyasek Ferencz .	Breza	"
237.	Gáspár János . .	Paraszt-Dubova	"
238.	Kollár Béla . . .	Szécs-Polyánka	Zemplén
239.	Tóth István . . .	Dávidvágás	"
240.	Penk Antal . . .	Berekalja	Tolna
241.	Delimán György .	Nagy-Köveses	Temes
242.	Ecker János . . .	Nyék	Sopron
243.	Bene Ferencz . .	N.-Bacson-Góha	Háromszék
244.	Bara Mihály . . .	Bölön	"
245.	Takáts József . .	Selyp	Nógrád
246.	Kacsó Sándor . .	Samagyom	N.-Küküllő
247.	Borbély Gábor . .	Alsó-Örs	Zala
248.	Horváth Sándor .	Nemes-Pécsely	"
249.	Kabay Károly . .	Arács	"
250.	Reisinger József .	Nagy-Pécsely	"
251.	Szili József . . .	Nagy-Hidegkut	Veszprém

LEVELEZÉS.

Samagyon, 1900. június 9.

Tekintetes szerkesztő úr!

Lapunk 31-ik számában közzétett becses felhívására ismételten van szerencsém kijelenteni, hogy az országos erdészeti és vadászati nyugdíj és segély egyesületnek komoly elhatározással rendes tagja kívánok lenni, kije-

Süvölt az őszi szél, nyikorog a szélkakas az erdészlak tetején. A künn járó-kelőket megborzongatja a hideg. Tél felé közeledik a világ.

A beteg már az utolját járja; szíve verése egyre gyöngül, lélekzete el-elakad. Ágya körül áll az egész család, azokon révedez fénytelen szemeinek utolsó tekintete. Ugy szeretné egyszerre látni valamennyit! Olyan nehéz szívvel fordítja szemeit egyikről a másikra! Hátha már amaszt többé nem láthatja? Sorba keresi a kedves kezeket, hogy még egyszer megszorithassa, czirógatja a rá boruló fejcskéket. Milyen szívesen szólna hozzájuk, hogy vigasztalná! Hiába, nem lehet! nincsen már egy szónyi ereje. A levegő után kapkodó mell zihál, érzi már, hogy tűnik belőle az élet.

Még egyet dobban a szív, még egy tekintet végig a szeretett arcokon s lehelletszerűen lebben el a száraz ajkairól az utolsó sóhaj:

— Kedves árváim!

A faluban megcsendül a lélekharang s az igazhívó nép ajkairól buzgó fohász száll az egek urához

az elhunyt lelki üdvösségeért, a halottas szobában pedig hangos jajszavakban tör magának utat az eddig elfojtott fájdalom. Azután jönnek a siralom rövid órái, a melyek olyan hosszúak!

Másnap ott van a temetésen a vidék aprajagyja, ott az előljáró, a kartársak, mind mind eljött bucsut venni a szeretett halottól s vigasztalni az özvegyet és az árvákat. Elhantolják az élet viszontagságai alatt megtört testet, letüzik a szomorú fejfát s néma fájdalommal megy kiki haza családjá körébe, aggódva a saját jövője fölött, mert hiszen úgy van a természet rendje, hogy: „ma nekem, holnap neked.”

És az özvegy? És az árvák?

Néma fájdalomtól megtörve térnek vissza elárvult fészükbe, melyet nemsokára örökre el kell hagyniok; de nem esnek azért kétségbe, mert a távolból barátságosan hívogatja őket az országos erdészeti és vadászati altisztai nyugdíj- és segély-egyesület menhelye és árvaháza.

RÉPAY ALBERT,
m. kir. erdőőr.

lente, hogy annak megalapításával járó terhek és fizetésekhez a legnagyobb készséggel s kíváncsra bármily módon és arányában hozzá járulok. Ez alkalommal is elismerve igen tisztelt Szerkesztő Ur fáradozásait és érdekünkben tett utazásaival járó költségeit, előfizetésemet folyó év végéig megújítom s ahhoz mellékeltem 1 koronát költségei czimén s így összesen 5 koronát a mai postával küldök.

Tudom, hogy e csekély áldozat csak porszem a tengerben, de ha a kartársak mindenike ily értelemben fogná fel ügyünk nehéz sorát, úgy hangya szorgalommal s csekély áldozattal összegyűjtött fillérekkel hozott áldozattal a t. Szerkesztő ur által értünk gyakran igénybe vett magán pénztárának segítségére lehetünk. Kedves kartársak! A test, melynek tagjai vagyunk, nagy és erős, de ha csak egy izom megtagadja szolgálatát, gyengül és hiányos s ha a nembánomsággal gyengülni engedjük a törzset, mi lesz a tagokkal? mi vár ránk (értve testületünk legtöbbjét) öregségünkben, mikor még a koldusbot is meghajlik szolgálatunkban, mi ment meg elhagyatott nyomorúságunkban a kétségbeeséstől? ki törli le a nélkülözés keserű könyeit, ha nem a közös erő és akarattal megteremtett nyugdíj és segélyegyesület áldásos könyöre. E gyenge, de átértzett sorókat egy 25 holddal bíró kisbirtokos erdőőr kartárs írja, kinek erős meggyőződése, hogy e csekélység mellett egy biztos segély teheti nyugodtá öreg magányunkat s kellemessé a visszaemlékezést.

Érzem és éreznünk kell, hogy mindnyájan betegek vagyunk s talán még ma a kényelem betegek, de hogy mi lesz holnap, gondolunk-e arra? sajnos, de az igen t. Szerkesztő ur gyakori panasza arra enged következtetni, hogy alszunk, de mélyen. Betegségünk egy természetű, vezzélyes, de orvosolható; igaz, hogy egyiknél nagyobb, másiknál kisebb adag is megteszi a hatást. Ez a jó tanács s a kiknek ez sem használ, hadd aludjanak az utolsó nagy napig. (Keserves ébredésük lesz nekik.)

Üdvözléssel maradtam lekötöztetett tisztelője
K ACSÓ SÁNDOR
kerületi erdőőr.

Aranyág, 1900. június 7.

Tekintetes szerkesztő ur!

Nagyon szomorú és borzalmas eseményről kell legmélyebb sajnálatomra lapunk tisztelt olvasóit értesítenem, melynek azonban minden borzadalmassága mellett is meg van az a tanúsága, hogy nagy szükségünk van egyesületünk létesítésére, mely az ilyen eset által családtagjainkra miért súlyos csapást enyhíteni lesz hivatva.

Az eset a következő:

Onecz Pál m. kir. erdőőr, ki a mária-radnai erdőgondnokság kerületében tett szolgálatot, f. hó 4-én reggel 6 órakor elindult a védkerületébe, mely a mi uradalmunk tözsomszédságában van, oly feltett szándékkal, hogy a később utána jövő bajor bajtársával estére lesni

fognak a teknő csináló cigányokra, kik két héttel az előtt nagyobb falopást követtek el, vagy esetleg a hárs-háncs tolvajokat is megcsipheti. A szerencsétlen nem is sejtette, hogy utolsó útjára indult. A tolvajok ugyanis nyilván már ott voltak s a mint oda ért, orozva megrohanták, letéperték s addig gyömöszölték és fojtogatták, míg lelkét kilehelte. Ekkor fölemelték s lehozták a mi vágásunk közelébe, itt letették s egyik lábát lenyomták a sárba, hogy a ayomból jövetelének iránya látszassék, azután újból tovább hurczolták mintegy 40 méternyire s még azzal sem elégedvén meg, hogy életét már kioltották, itt még saját fegyverével kétszer bele lőttek, azután még fejszével behasították koponyáját, úgy hogy még az állcsontját is eltörték s arcra fektetve ott hagyták a sárban. Egy munkás emberem hallotta is a két lövést, de nem vetett rá gondot, mert azt hitte, hogy azok az egy órával előbb eltávozott társamtól származnak. A gyilkosok ezután elmenekültek, miután előbb a fegyvert a hullától mintegy 70 méternyire letették, a feje mellé pedig egy csomó hárs-háncsot helyeztek, hogy így a gyanút a hárs-háncs tolvajokra tereljék.

Másnap reggel egy munkás rátalált a hullára s jelentést tett a munkavezetőnek, ki a hír valóságáról meggyőződván, azonnal jelentést tett a mintegy három kilométernyire lakó erdősz urunknak, mely jelentés a gördülő pálya segítségével 10 perc alatt tette meg az utat. Az erdősz ur azonnal jelentést tett a szolgabíró-ságnak, s miután én is értesültem a dologról, kisérttem a helyszínére, hol a szegény meggyilkoltat azonnal felismertem, mert azelőtt többször volt szerencsém vele találkozni. Küldtem is rögtön küldönczöt, hogy értesítsék a m.-radnai erdőgondnokságot az esetről, honnan csakhamar ki is jött 3 erdőőr és 4 csendő. A vizsgáló bizottság csodálatos módon csak harmadnapra — 7-én — délelőtt 10 óra után érkezett ki s elképzelhető, hogy ekkorára hogy nézett ki a szabadban fekvő hulla; nincs emberi toll, mely azt leírhasa.

A helyszíni szemle után koporsóba tették szerencsétlen véget ért kartársunkat s eltemetés végett két erdőőr felügyelete mellett Milovára szállították. Az elhunytat özvegye és két apró árvája siratja. Béke poraira!

Adja Isten, hogy jövőben örvendete ebb hírrel szolgálhasson igaz hive

MAKAI GYÖRGY
uradalmi erdőőr.

Főherczeg és közbaka. Frigyes főherczeg pozsonyi hadtestparancsnok környezetében sokat mulatnak egy komikus kalandon, mely a főherczeg legutóbbi kasszárnyavizsgálata közben történt. Az egyik legénységi szobában függött a főherczeg olajnyomatu arc képe. A főherczeg megszólított egy jámbor képű rekrutát, hogy

tudja-e, kit ábrázol a kép. A derék hadfi zavarba jött, majd széles mosolyra vonta a száját és megszólalt: — Hiszen ez maga! De a főherczeg ezzel nem elégedett meg. Azt is akarta tudni, hogy ismeri-e a baka a rangfokozatot is, mert a kép még altábornagyi egyenruhában mutatta a főherczeg, a ki most tábornok. Tovább kérdezte tehát, hogy mi különbség közte és a kép közt. A kétségbeesett legény kidüllesztett szemekkel nézett a képre s a főherczegre, hogy egy csekély különbséget is felfedezzen. A kíséretben volt tisztek végül is megkönnyörültek a jámbor legényen és titokban az egyenruha galléjára mutogattak — de minden hiába. A legény, amikor a főherczeg megismételte a kérdést, gyorsan és kiderült ábrázattal felelt: — Azon nincsenek lábai. (A kép ugyanis térdkép volt.) A főherczeg és a kíséret felkaczagtak erre a válaszra, míg a legény nem tudta elképzelni, hogy mi nevetségeset mondott ő a sok fényes nagy urnak.

Gyilkos macska. Mint füzes-ártándi levelezőnk írja, borzasztó eset történt ott a községben. Egy ottani jómódu gazda lakodalomba ment egész családjával s a 13 hónapos kis leánykájukat befektették a bölcsőbe, s otthon hagyták. Mikor aztán hazatértek, szörnyű látvány tárult szemeik elé. A kisdéd ott feküdt a bölcsőben holtan. A bölcső szélén a kandur guggolt s midőn az anya gyermekéhez akart nyulni, ráugrott az anyára és fojtogatni kezdte. Alig tudták az asszonyt a megveszett macska körmei közül kiszabadítani. Nagynehezen sikerült csak agyonverni a dühödt állatot.

Szerkesztői üzenetek.

Zelch Péter urnak, Segesvár. Elfizetése julius végén jár le s így az év végeig még 3 k. 34 f. fizetendő. Üdvözlét! **Rossz fizetőnek.** Ilyen ezimen kívánta a választ? Legyen hát meg az akarata. Ön azt mondja, hogy az nem nagy hátrány, ha az előfizetők utólag fizetnek, mert akkor sommasan érkezik a pénz s az elmúlt idő hiányait ki lehet pótolni. Nos tehát mi szeretnők ilyen módon Önt próbára tenni olyképen, hogy 3 vagy 6 hónapon át nem adnánk önnek sem ételt, sem italt, ennek az időnek lejártával pedig megegetnők egyszerre vagy egy hektoliter levessel, ugyanannyi főzelékkel, egy méter-mázsa hússal és vagy ötven kenyérrel, ehez — ha nem tagja valamely mértékletességi egyesületnek — kapna még néhány liter hosszúlépést és bort, no meg természetesen egy pár csőbör vizet. Ha már a hosszú böjtölést szerencsésen kibirta, ennyi mindenfélének a bekebelezése után csakugyan meghizhatnék. Vajjon szeretné az ilyen beosztást? Azt hisszük, hogy nem; már pedig a lapnak szinte úgy van étvágya, mint az embernek s ez is szívsebben veszi a rendes táplálkozást, mint az olyat, a melyet fentebb leírtunk. **Orendt János urnak, Radnóth.** Olyan rendelet, mely a szakiskolát végzettnél egy évi gyakorlatot állapítana meg, nincs.

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos
Podhradsky Emil.

PÁLYÁZATI HIRDETÉNY.

A nyitrai székeskáptalani uradalomban egy erdőőri állomás f. é. Október hó 1-én betöltendő.

Javadalmazás készpénzben 340 kor., 2, hect. buza, 10 hec. rozs, 8 hec. árpa, 1 tehén téli és nyári eltartása, 1 hold készen megművelt szántóföld, szabad lakás és fűtés.

Pályázók felhivatnak, miszerint az erdőőri szakvizsga letételét, korukat, vallásukat, erkölcsi magaviseletüket és a magyar nyelvnek szóban és írásban, a tót nyelvnek szóban való birását igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket az alulírott erdőhivatalhoz nyújtásuk be.

A kérvények sajátkezüleg irandók. Katonaviselt egyének előnyben részesülnek.

Székacsány-ban Nyitra megyében.

1—3

A nyitrai székeskáptalani uradalom erdőhivatala.

PÁLYÁZATI HIRDETÉS.

18/1900. szám alatt alulírott püspöki uradalmi pagony-pondnokságban, Bars Berzenczen egy II-od osztályu erdőőri állás betöltendő.

Az erdőőri illetmény a következő:

Készpénzfizetés 362 korona 16 fillér. Természetbeni lakás, vagy 80 kor. lakbér. 12 ürm házhoz szállított kemény hasáb tűzifa. 1 hold föld vagy 20 kor. földmegváltás, 2 drb. szarvasmarha és 2 drb. sertés tartás és az erdei kihágásokból befolyt pénzbüntetések a kártérítés.

Pályázók felhivatnak, hogy a szakvizsgai, orvosi, és szolgálati bizonyítványokkal, s ha nők anyakönyvi kivonattal felszerelt kérvényeiket saját kezűleg írva f. évi július hó 1-éig a Bars-Berzenczei püspöki uradalmi pagony-pondnoksághoz (u. p. Ujbánya Bars megye) nyújtásuk be.

Bars-Berzencze, 1900. évi május 27-én.

PULCZ FERENCZ
püspöki urad. főerdész.

1—4

Zoologiai Lapok

képes közlemények a tudományos és gazdasági állattan és vadászat köréből,

szerkeszti: Parthay Géza.

A Zoologiai Lapok gazdasági rovatában állandóan foglalkozik méhészettel és ebtenyésztéssel is. Az elmúlt évben 260 oldalon 130 ábrával illusztrálva jelent meg. E lapot az „Erdészeti Ujság” előfizetői évi 8 kor. helyett, félévenként 2 korona kedvezményes áron rendelhetik meg. Mutatvány számokat ingyen küld a kiadóhivatal mely Budapesten. Rottenbiller utca 30 szám alatt van.

!! MEGJELENT !!

és 1 kor. 40 fil. beküldése után azonnal bérmentve lesz megküldve a

RÖPIRAT

mely kizárólag az erdészeti altiszti személyzet helyzetével foglalkozik. Az érdekes műnek egy erdészeti altiszt asztalán sem szabadna hiányozni.

Előzetések az „Erdészeti Ujság” kiadóhivatalának Szászsebes (Erdély) küldendők.

ELSŐ RANGU EGYENRUHÁZATI INTÉZET.

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udv. szállítók, Ő cs. és kir. Fensége József Főherceg udv. szállítói,
A nagyméltóságu Földmivelségi m. kir. Ministerium hivatalosan megbízott
erdészeti egyenruha szállítói,
Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

BUDAPESTEN

IV.. Belváros, Sütő utca 2. szám, a Szervitater sarkán.

Saját műhelyeink a házban: Sütő utca 2, Szervita tér 8, Hajó utca 3.

A XVIII. számú, kimerítő tartalmu árjegyzékünk közrebocsátása alkalmából ajánljuk legkészségesebb szolgálatainkat, minden néven nevezendő, — mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítású, — erdészeti és erdő altiszti egyenruhák nemkülönbén felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt, — a betekinthező számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

POLGÁRI RUHÁK

a legújabb francia és angol divat szezint, szinte jutányos árban készítettnek. — Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerezünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk,

Óvjuk igen tisztelt megrendelőinket oly czégektől, kik olcsó reklám árak által régi vevőinket megteveszteti óhajtják, miután jutányosabb árt csak is az anyag és kiszolgálás rovására nyujthatnának. Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva. Kiváló tisztelettel

BLUM és TÁRSA

Szerb királyi udvari szállítók,
Ő császári és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói.
A nagyméltóságu Földmivelségi Ministerium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha-szállítói.
Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagja.

JUTÁNYOS ÁRAK.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVÜ ÓRAÜZLETE.

Alapítva 1847.

Brausweller János
Szeged

szab. chronomet. és műtész. foglalkozás
szab. chronomet. és műtész. foglalkozás
szab. chronomet. és műtész. foglalkozás

ÓRAK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. javítások pontosan eszközöltetnek.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.